

Sygn. akt V CZ 44/07

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 24 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi Z.R. i H.R.

przy uczestnictwie A.K.

o wznowienie postępowania w sprawie [..],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 maja 2007 r.,

zażalenia skarżących na postanowienie Sądu Okręgowego w C.

z dnia 1 marca 2007 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie.**

## Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w C. odrzucił skargę Z. i H. małż. R. o wznowienie postępowania w sprawie rozpoznanej przez ten sąd pod sygnaturą [...], ponieważ uznał, że jest ona niedopuszczalna.

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, Sąd Rejonowy w C. w sprawie z wniosku Z. i H. małż. R. przy udziale A.K. o ustanowienie drogi koniecznej, prowadzonej pod sygnaturą [...], postanowieniem z dnia 7 stycznia 2005 r. umorzył postępowanie z powodu zawarcia ugody sądowej. Zażalenie na to postanowienie, wniesione przez uczestniczkę postępowania, zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w C. postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2005 r. Powołując się na art. 524 § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy w C. uznał, że skarga o wznowienie postępowania jest niedopuszczalna, ponieważ sprawa o ustanowienie drogi koniecznej nie zakończyła się prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy.

W zażaleniu pełnomocnik Z. i H. małż. R. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 524 § 1 k.p.c., normujący dopuszczalność wznowienia postępowania nieprocesowego, stanowi, że uczestnik postępowania może żądać wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, jednakże wznowienie postępowania nie jest dopuszczalne, jeżeli postanowienie kończące postępowanie może być zmienione lub uchylone. Z przytoczonego przepisu wynika przede wszystkim – jak podkreślił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 21 kwietnia 1994 r., III CZP 40/94 (OSNC 1994, nr 11, poz. 210) – dopuszczalność wznowienia postępowania nieprocesowego tylko wówczas, gdy postępowanie to zostało zakończone prawomocnym postanowieniem co do istoty sprawy. Nie jest ono natomiast dopuszczalne, gdy postępowanie zostało zakończone postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, ale nie zawierającym rozstrzygnięcia merytorycznego. Ta ostatnia sytuacja zachodzi – jak trafnie stwierdził Sąd Okręgowy – w rozpoznawanej sprawie. Żadne postanowienie wydane w sprawie nie jest

bowiem postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy w rozumieniu art. 524 § 1 k.p.c. Zawarcie ugody przed sądem oznacza dorozumianą wolę odstąpienia od żądania udzielenia ochrony sądowej, ponieważ celem ugody jest niedopuszczenie do dalszego postępowania sądowego, a tym samym wyłączenie wydania przez sąd rozstrzygnięcia merytorycznego (por. uchwała całej Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1969 r., III PZP 43/69, OSNCP 1970, nr 3, poz. 40). Oceny charakteru wydanych w sprawie orzeczeń nie zmienia okoliczność, że ugoda jest tytułem egzekucyjnym (art. 777 § 1 k.p.c.) i po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności stanowi tytuł wykonawczy.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).